

Den direkta effekt som denna bestämmelse således skall tillerkännas innebär att de polska medborgare som stöder sig på den har rätt att återöppna den vid domstolarna i värdmedlemsstaten, oavsett om myndigheterna i detta land är behöriga att tillämpa den nationella lagstiftningen om inresa, vistelse och etablering i enlighet med artikel 58.1 i avtalet.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 11 oktober 2001

i mål C-77/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Oder-Plan Architektur GmbH, NCC Deutsche Bau GmbH och Esbensen Consulting Engineers⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Finansiellt stöd inom energisektorn — Thermieprogrammet — Avtalsbrott — Hävning — Rätt till återbetalning av ett förskott)

(2002/C 17/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden N. Colneric (referent) samt domarna R. Schintgen och V. Skouris; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 11 oktober 2001 avkunnat dom i mål C-77/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R.B. Wainwright och K. Schreyer, biträdda av M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt) mot Oder-Plan Architektur GmbH, i konkurs, Berlin (Tyskland), lagligen företrätt av konkursförvaltaren C. Schlote, NCC Deutsche Bau GmbH, tidigare NCC Siab Bau GmbH, Fürstenwalde (Tyskland), företrätt av D. Stoecker, Rechtsanwalt, och Esbensen Consulting Engineers, Virum (Danmark), företrätt av D. Stoecker, angående en talan väckt av Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med artikel 181 i EG fördraget (nu artikel 238 EG) för att erhålla återbetalning av ett förskott som den utbetalat inom ramen för Thermieprogrammet, vilket avses i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2008/90 av den 29 juni 1990 om främjande av energiteknologi i Europa (Thermieprogrammet) (EGT L 185, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 2) Etableringsrätten, såsom den kommer till uttryck i artikel 44.3 i associeringsavtalet, medför en därav följande rätt till inresa och vistelse för polska medborgare som vill utöva verksamhet inom industri, handel och hantverk och verksamhet inom något av de fria yrkena i en medlemsstat. Det följer emellertid av artikel 58.1 i avtalet att denna rätt till inresa och vistelse inte är oinskränkt, eftersom utövandet av denna rätt i förekommande fall kan begränsas i värdmedlemsstatens bestämmelser om polska medborgares inresa, vistelse och etablering.
- 3) Artikel 44.3 jämförd med artikel 58.1 i associeringsavtalet utgör i princip inte något hinder mot en ordning med förhandskontroll som innebär att de behöriga utlänningsmyndigheterna endast kan bevilja inrese- och uppehållstillstånd om sökanden visar att han verkligen har för avsikt att påbörja förvärvsverksamhet som egenföretagare utan att samtidigt inneha en avlönad anställning eller utnyttja offentliga medel och att han från början har tillräckliga medel och rimliga framgångsutsikter. Syftet med sådana materiella krav som dem som uppställs i punkterna 217 och 219 i United Kingdom Immigration Rules (House of Commons Paper 395) är just att de behöriga myndigheterna skall kunna fastställa att sökandens uppgifter är riktiga, och dessa krav är lämpade för att säkerställa att nämnda syfte uppnås.
- 4) Artikel 58.1 i associeringsavtalet skall tolkas på så sätt att de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan avslå en ansökan som ingetts med stöd av artikel 44.3 i avtalet enbart av det skälet att den polska medborgaren, när ansökan ingavs, vistades olagligt i denna stat på grund av att han lämnat oriktiga uppgifter till nämnda myndigheter i syfte att erhålla det ursprungliga inresetillståndet på en annan grund eller på grund av att han underlåtit att följa ett uttryckligt villkor i inresetillståndet avseende tillåten vistelsetid i den medlemsstaten. Dessa myndigheter kan således kräva att denne medborgare inger en ny formellt riktig etableringsansökan på grundval av avtalet, genom att ansöka om inresevisum vid de behöriga myndigheterna i sin ursprungsstat eller i förekommande fall i ett annat land, under förutsättning att dessa åtgärder inte medför att en sådan medborgare förhindras att därefter erhålla en prövning av sin situation när han inger denna nya ansökan.

⁽¹⁾ EGT C 121, 1.5.1999.

- 1) Oder-Plan Architektur GmbH förpliktas genom tredskodom att solidariskt med NCC Deutsche Bau GmbH och Esbensen Consulting Engineers betala ett belopp om 54 510 euro jämte ränta med 12 077,09 euro för perioden den 1 januari 1995-den 15 januari 1999 till Europeiska gemenskapernas kommission.
- 2) NCC Deutsche Bau GmbH och Esbensen Consulting Engineers förpliktas att solidariskt emellan och solidariskt med Oder-Plan GmbH betala ett belopp om 54 510 euro jämte ränta med 12 077,09 euro för perioden den 1 januari 1995-den 15 januari 1999 till Europeiska gemenskapernas kommission.
- 3) Talan ogillas i övrigt.

- 4) *Oder-Plan Architektur GmbH, NCC Deutsche Bau GmbH och Esbensen Consulting Engineers skall solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 160, 5.6.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 22 november 2001

i mål C-147/99: Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission(¹)

(EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Durumvete som inte berättigar till intervention — Kvantiteter som saknas i lager — Återkallande av godkännande till fabriker för förpackning av olivolja — Otillräcklig administration och kontroll av bidrag för får och getter)

(2002/C 17/06)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden F. Macken samt domarna N. Colneric, C. Gulmann (referent), V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: R. Grass), har den 22 november 2001 avkunnat dom i mål C-147/99: Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av D. Del Gaizo) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F.P. Ruggeri Laderchi, biträdd av A. Dal Ferro) angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/187/EG av den 3 februari 1999 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk för räkenskapsåret 1995 (EGT L 61, s. 37) i den del beslutet avser Republiken Italien. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 188, 3.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 22 november 2001

i de förenade målen C-541/99 och C-542/99 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Viadana): Cape Snc mot Idealservice Srl (C-541/99)(¹)

(Artikel 2 b i direktiv 93/13/EEG — Begreppet konsument — Företag som ingår ett standardavtal med ett annat företag avseende köp av en tjänst eller en vara enbart för dess egna anställdas räkning)

(2002/C 17/07)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden F. Macken (referent) samt domarna C. Gulmann och J.-P. Puissochet; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau), har den 22 november 2001 avkunnat dom i de förenade målen C-541/99 och C-542/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Giudice di pace di Viadana (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Cape Snc och Idealservice Srl (C-541/99), angående tolkningen av artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Begreppet konsument såsom det definieras i artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal skall tolkas så, att det enbart avser fysiska personer.

(¹) EGT C 47, 19.2.2000.